

Adventný ekumenický modlitebný večer, 9.12.2025, Čakanovce

Text: Lukáš 12, 35-36a: ³⁵ ***Majte bedrá opásané a sviece horiace*** ³⁶ ***a buďte podobní ľuďom, ktorí si očakávajú pána...***

V lete 2003 sme boli prvýkrát s manželom a deťmi na ceste z Levíc do Rankoviec – na pozvanie vtedajších farárov Michala a Silvie Mišinových. Pamätám si, že som mala pred sebou otvorený atlas Slovenska a snažila sa navigovať manžela, ako prejsť Košicami a ako z nich trafiť do Rankoviec.

O mesiac a pol neskôr som túto istú cestu absolvovala sama, pretože manžel šiel s nákladným autom, ktoré nás sťahovalo. V aute bola moja maminka a naše deti, obe so silnou angínou. Išla som viac-menej po pamäti – navigátora som nemala.

Keď si dnes v aute zapínam GPS, niekedy si vravím, aké je to dnes jednoduché. Najmä ak nechcem byť múdrejšia ako moja navigácia.

Dnes som bola na návšteve u našej presbyterky, sestry Helenky Fajčíkovej, v Košiciach – na ulici, ktorú som nepoznala, v časti mesta, kde som ešte nikdy nebola. Ešte včera sa sestra Fajčíková pri telefonáte uisťovala, či trafím, a prosila ma, aby som jej volala, že ma bude navigovať.

A dnes? Bez problémov som zaparkovala pár metrov od jej vchodu. Aké jednoduché. Dnes už nevádi, ak ideme na neznáme miesto. Stačí zadať adresu do navigácie a nechať sa viesť.

Ale priznám sa – niekedy chcem byť múdrejšia než navigácia.

Niekedy si poviem: „Ja viem lepšie.“

A už sa mi stalo, že ma táto tvrdohlavosť či nepozornosť stála niekoľko kilometrov navyše.

Prečo to spomínam?

Lebo čas Adventu je práve takou **Božou navigáciou**.

Ním nás Pán Boh pozýva na cestu, ktorá je v mnohom neznáma – k príchodu svojho Syna, ktorý nevieme načasovať ani predvídať. Podobne, ako to nevedeli ani proroci, ani tí, ktorí boli svedkami Ježišovho prvého príchodu.

A predsa – ak budeme nepozorní, ak tento príchod prešvihneme, ak nezareagujeme včas a správne – môže nás to stáť nielen pár kilometrov navyše, ale **večnosť**.

Preto Ježiš hovorí:

„*Majte bedrá opásané a sviece horiace. Buďte ako tí, ktorí čakajú svojho pána.*“

Je to pozvanie k bdelosti. K pripravenému srdcu.

„Opásané bedrá“ v biblickom jazyku znamenajú byť pripravený na cestu.

Byť pripravený vstať a ísť.

Inými slovami – byť otvorený Božiemu hlasu v každodennom dni.

Advent nás učí, že náš Boh často prichádza potichu – nie v búrlivej senzácii, ale v tichom impulze, ktorý sa dá veľmi ľahko premeškať. Koľkí premeškali príchod zasľúbeného Mesiáša? Nie preto, že by nechceli veriť – ale preto, že sa nenechali viesť Božou „navigáciou“ a tvrdohlavo si išli za svojim.

A „horiace sviece“ sú ďalšia výzva: svetlo, ktoré niečo stojí.

Svieca horí tým, že sa mŕňa. A tak aj viera, láska a nádej svietia iba vtedy, keď sme ochotní

niečo zo seba dať:

trochu času, trochu pozornosti, trochu odpustenia, trochu služby.

Niekedy si kresťania myslia, že stačí, ak „veria“ – ale nechcú, aby ich viera niečo stála. Ale viera, ktorá nič nestojí, často ani nesvieti.

Ježiš napokon hovorí: „*Buďte ako tí, ktorí čakajú svojho pána.*“

Nie v strachu, ale s ľahkou radosťou.

Ako tí, ktorí vedia, že keď Pán príde, všetko dostane zmysel. Máme čakať nášho Pána ako niekoho, kto je nám blízky – a z ktorého príchodu sa naše srdce rozradostní.

Advent teda nie je len čakaním na Vianoce, ale otvorenosťou pre Krista práve dnes – v rozhovoroch, v rodinách, v našom spoločenstve.

Dnes si nanovo uvedomujem krásu ekumeny.

Niektorí môžu mať problém s tým, že existuje toľko cirkví a vierovyznaní. Niektorí to používajú ako argument, aby do cirkvi nevstúpili. Tvrdia, že veria, ale cirkev nepotrebujú – vraj je ich aj tak veľa.

Ja som však presvedčená, že pluralita cirkví je nádherným vyjadrením toho, aký neuchopiteľný a veľký je náš Pán Boh.

Každá cirkev Ho vyjadruje a zvestuje jedinečným spôsobom.

Lebo Boha nemožno obsiahnuť jedným prejavom, jedným rituálom, jednou formou.

A práve to je zmysel ekumeny: nie uniformita, ale **jednota v Kristovi**.

Spoločné stretnutia a spoločné adventné čakanie nás nepribližujú len k sebe navzájom, ale predovšetkým k Ježišovi Kristovi.

Keď kresťania stoja spolu – každý so svojím darom, tradíciou, slabosťou aj nádejou – ich svetlo svieti jasnejšie.

Nie preto, že by sme sa vzdali identity, ale preto, že spolu istejšie ukazujeme na Toho, ktorý je jediným Pánom Cirkvi.

Adventné GPS nás pozýva, aby sme spoločne kráčali možno k nepoznanému, ale o to istejšiemu cieľu – k stretnutiu s naším Spasiteľom.

A verte mi: viacerým sa kráča ľahšie ako jednému.

Pán Ježiš nás pozýva, aby sme spolu mali opášané bedrá, boli pripravení v každom čase;

aby sme spolu horeli v službe svetlu;

a aby sme túžobne a radostne čakali na svojho Pána.

Amen.